

lighed, som overhovedet al Teori, er noget, som kan lægges paa Loftet ved en hvilken som helst Lejlighed, naar den ikke behager. Jeg har forstaaet, at nationaløkonomiske Grundsetninger naturligtvis have deres Mangler, som alt menneskelig har det, at de ikke kunne anvendes til enhver Tid og paa samme Maade, men at det var nyttigt overhovedet at have statsøkonomiske Grundsetninger, naar man vilde behandle statsøkonomiske Spørgsmaal. Men nu har den højtærede Minister fundet, at det er ganske unødvendigt, at man blot skal anvende Pengene nyttigt; det er noget, som enhver Mand i Landet har en Mening om, og jeg maa da antage, at ogsaa i Fremtiden enhver Mand i Landet vil kunne sige, hvorledes Statens Millioner nyttigst skulle anvendes. Naar den ærede Minister mente, at jeg ogsaa havde overdrevet, naar jeg havde sagt, at Stippere og andre Folk kunde melde sig for Fremtiden, forekommer det mig, at den højtærede Ministers Ord fuldstændig bekræfte, hvad jeg har sagt. Den højtærede Minister vil dog vel ikke lægge Vægt paa de Ord „lignende“ eller „de samme Forhold“ paa en saadan Maade, at de vedkommende skulle tilbyde samme Sikkerhed som Landmændene, altsaa f. Eks. møde med Rør som Sikkerhed. Jeg maa forstaa det saaledes, at de, naar de ere i Nød, og naar der er Trang dertil, saaledes som det er med Landmændene nu, og de saa hde personlige Garantier og de Bærdier, de raade over, da ere stillede i samme Forhold lige over for Staten som Landmændene nu og kunne stille de samme Fordringer. Underledes forekommer det mig ikke, at det er muligt, at den højtærede Ministers Ord kunne forstaaes.

Landbrugsministeren (Sehested):

Jeg tror, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem argumenterer, og den Maade, hvorpaa det ærede Medlem citerer og opfatter mine Ord, fritager mig for yderligere Diskussion.

Reventlow: Det undrede mig ikke at høre en Indsigelse fra det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Hage) mod dette Lovforslag og ved Siden deraf mod det, som er paa Dagsordenen efter dette, og jeg tav ogsaa stille, da det ærede Medlem rettede sine Angreb første Gang, da jeg forstod det saaledes, at han kun vilde pointere sin egen personlige Stilling. Men naar det ærede Medlem nu gentagende retter sine Angreb, vil jeg dog tillade mig at sige, at det ikke fra den Side, jeg tilhører, er en almindelig

antaget Anstuelse, hvad det ærede Medlem fra Fredensborg hylber. Det ærede Medlem taler her paa sine egne Begne og taler ikke paa det Partis Begne, hvortil han hører (S. Hage: Paa fleres Begne!). Paa fleres Begne muligt; men jeg tror dog alligevel ikke paa manges Begne her i denne Sal, og jeg tør ogsaa føje til, at det ærede Medlem ikke taler paa manges Begne ude omkring i Landet. Jeg er overbevist om, at vi ogsaa egentlig ere komne videre i denne Diskussion, end det ærede Medlem selv havde ønsket; men jeg vilde dog sige, at det ærede Medlem argumenterer efter min Mening paa ingen Maade rigtigt. Det er ganske sikkert, at hans Stilling er principfast, det indrømmer jeg; men jeg synes ogsaa, at det ærede Medlem maatte se noget mere paa de praktiske Forhold. Det ærede Medlem anførte forfælskeligt mod dette og ogsaa mod det kommende Lovforslag. Han har ved sine Argumenter brugt saadanne Udtalelser som, at vi alle sammen vare Socialister, og hentyder derved ogsaa til Medlemmerne af Udvalget, som om vi Medlemmer af dette Udvalg fra den samme Side, hvortil baade det ærede Medlem og jeg hører, skulde have givet efter for Overtalelser fra denne Retning. Det vil jeg dog paa det bestemteste protestere imod. Det har det ærede Medlem ikke Ret til at sige om os, ligesom han heller ikke har Ret til, bilder jeg mig ind, at udstreffe denne Bestyrdning videre. Han jagde, at dette Forslag vilde føre til, at der aldrig nogen Sinde vilde kunne stoppes i Retning af Tilflugt fra Staten, saaledes som Bejen her er vist. Jeg forstaaer slet ikke, hvordan det kan være muligt at sige, at her ikke kan stoppes. Selvfølgelig kan der stoppes. Det, der her søges opnået, baade ved denne Lov og den næste Lov, som vi komme til at forhandle, er i Virkeligheden, at vi tage en Samsundsopgave op, at man søger at skabe bedre Tilstande rundt omkring i Landet. Nu er det jo saa uheldigt, at disse bedre Tilstande skulle skabes for Landbruget. Det har ikke det ærede Medlems Sympati, lader det til, men jeg tror dog alligevel, at det derfor kan være ret nyttigt. Det ærede Medlem siger, at han er agrarvenlig. Han mener vel dermed, at han har Interesse for Landbruget og ogsaa Kærlighed til Landbruget, men det gør mig ondt, at denne Kærlighed er saa platonisk, som den viser sig i Dag at have været og har forekommet mig at være al den Tid, jeg har haft Sæde i Tinget og ogsaa har været tidligere i den Tid, jeg har haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med Tingets Forhandlinger.